

ved den tvang, der opstår på de virksomheder, hvor man indgår tiltrædelsesoverenskomster.

Kl. 11.15

Det handler slet ikke om jura. Det handler om politik, og jeg mener, det havde været i den danske fagbevægelses interesse, hvis den frivilligt havde afskaffet eksklusivaftaler som et signal om, at vi lever i en moderne tid. Vi lever i en tid, hvor man ikke kan vinde sin kamp ved hjælp af tvangsforanstaltninger, men simpelt hen må gøre det ved at være bedre og give nogle bedre tilbud til sine medlemmer.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg kan ligefrem høre, hvordan svaret oser af manglende forståelse af, hvordan samfundet er bygget op, og for de præmisser, det er bygget op på, nemlig sikring af sociale rettigheder via fællesskab og sammenhold. Vi har jo også set, at regeringen siden sin tiltræden har været ganske rigoristisk over for den måde, vi har opbygget samfundet på, ved at melde, at nu skal vi have offentlige a-kasser, statslige a-kasser, enstrengede systemer osv. Det vil ensidigt svække den ene part på arbejdsmarkedet, og jeg vil bede fru Elisabeth Geday tage klart afstand fra det ved at sige, at fællesskab og sammenhold er klart afgørende for den danske model, som jo er en vindermodel set i global sammenhæng.

Det andet er, at jeg er fuldstændig uforstående over for, at fru Elisabeth Geday siger, at man skal ændre nogle aftaler, der er erklæret klart lovlige. Begge parter på arbejdsmarkedet – læg mærke til, at det ikke kun er fagforeningerne, men også arbejdsgiverne – har været interesse-rede i at skabe ordentlige og ordnede forhold, undgå uro og strejker og sikre, at ordentlige, velkvalificerede folk, som er medlemmer af en forening, kan lave nogle aftaler med hinanden. Det er jo hele grundsynspunktet bag den danske model.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Vi er fundamentalt uenige på en række punkter.

Punkt 1: Eksklusivaftalerne er efter min opfattelse på ingen måde forudsætningsen for, at den danske model fungerer.

Punkt 2: Det er forbudt at indgå en eksklusiv-aftale, hvis man er medlem af Dansk Arbejdsgiverforening, så at tage arbejdsgiverne som gidsler i denne diskussion er noget helt uvedkommende.

Punkt 3: Hr. Carsten Hansen er muligvis ikke vidende om det, men jeg har faktisk noget i nærheden af 15 års erfaring fra faglige organisationer og arbejdsgiverorganisationer, bl.a. fra et år i LO-fagbevægelsen, så jeg føler mig ganske godt klædt på til at tage denne diskussion og også til at give de faglige organisationer råd om, hvad der måtte tjene deres sag.

Formanden:

Tak til fru Elisabeth Geday. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse i begyndelsen af januar, der fastslog, at eksklusivaftaler i danske overenskomster er i strid med menneskerettighedskonventionen, er efter Enhedslistens mening en politisk dom. Det afspejles måske også meget godt af den uenighed, der rent faktisk var i forbindelse med domsafsigelsen i de to sager.

Enhedslisten opfatter ikke eksklusivaftaler som et brud på menneskerettighederne. Alligevel er det Enhedslistens opfattelse, at vi skal rette os efter dommen, og det er også Enhedslistens opfattelse, at det er forståeligt og rigtigt, når de faglige organisationer alle som én har givet udtryk for, at de vil efterleve denne dom.

I bund og grund kan man jo sige, at dette spørgsmål er mere ideologisk end som så. Nogle har været fortalere for, at dommen er en sejr for den personlige frihed, men jeg synes bare, det er værd at dvæle ved: Hvordan står det nu til med den personlige frihed på arbejdsmarkedet?

Det væsentlige, når vi snakker om personlig frihed, er jo, at personlig frihed for den enkelte ikke må gå ud over andre. Det er faktisk hele grundlaget for, at vi har opbygget et system i Danmark med fagforeninger, overenskomster og aftaler på arbejdsmarkedet, for hvad er alternativet? Alternativet er jo et arbejdsmarked, der er styret af markedskræfternes frie spil, konkurrence på at udbyde sin arbejdskraft til salg i konkurrence med andre og dermed underbyde andre, hvad angår løn og arbejdsforhold. Det er den form for personlig frihed, regeringen og Dansk Folkeparti er fortalere for, og som også ligger i forslaget her.

Kl. 11.20

Hvad er det egentlig, vi reelt snakker om? Vi snakker om, at når fagforeninger indgår en aftale med en enkelt arbejdsgiver – tit og ofte er der tale om uorganiserede arbejdsgivere – indgås